

Strona przeciwna: ÖBB-Infrastruktur AG

Pytania prejudycjalne

1. Czy załącznik II pkt 2 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wskazane tam znamię hipotezy przepisu „stacje pasażerskie, ich budynki i inne urządzenia” obejmuje elementy infrastruktury kolejowej „perony pasażerskie” zgodnie z załącznikiem I tiret drugie tejże dyrektywy?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy załącznik II pkt 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego należy interpretować w ten sposób, że wskazane tam znamię hipotezy przepisu „korzystanie z infrastruktury kolejowej” obejmuje korzystanie z peronów pasażerskich zgodnie z załącznikiem I tiret drugie tejże dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 343, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 28 marca 2018 r. – Budimex S.A.

(Sprawa C-224/18)

(2018/C 231/13)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Budimex S.A.

Uczestnik postępowania: Minister Finansów

Pytanie prejudycjalne

Czy w sytuacji, w której strony transakcji uzgodniły, że dla wypłaty wynagrodzenia za roboty budowlane lub budowlano-montażowe niezbędne jest wyrażenie akceptacji ich wykonania przez zamawiającego w protokole odbioru tych robót, wykonanie usługi, o którym mowa w art. 63 Dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, z tytułu takiej transakcji następuje w momencie faktycznego wykonania robót budowlanych lub budowlano-montażowych, czy też momencie akceptacji wykonania tych robót przez zamawiającego, wyrażonej w protokole odbioru?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 28 marca 2018 r.– Grupa Lotos S.A.

(Sprawa C-225/18)

(2018/C 231/14)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Grupa Lotos S.A.

Strona pozwana: Minister Finansów

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 168 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ oraz zasady neutralności i proporcjonalności nie sprzeciwiają się regulacji takiej jak zawarta w art. 88 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r., Nr 177, poz. 1054 z późno zm.; obecnie Dz.U. z 2017 r., poz. 1221 z późno zm.), zgodnie z którą obniżenia kwoty lub zwrotu różnicy podatku należnego nie stosuje się do nabywanych przez podatnika usług noclegowych gastronomicznych, z wyjątkiem nabycia gotowych posiłków przeznaczonych dla pasażerów przez podatników świadczących usługi przewozu osób, również w sytuacji, gdy unormowania te zostały wprowadzone do ustawy na podstawie art. 17(6) Szóstej Dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 145, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budai Központi Kerületi Bíróság (Węgry) w dniu 3 kwietnia 2018 r. – VE / WD

(Sprawa C-227/18)

(2018/C 231/15)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Budai Központi Kerületi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VE.

Strona pozwana: WD.

Pytania prejudycjalne

1) Czy przy uwzględnieniu konsekwencji gospodarczych należy uznać, że nie jest nieuczciwe – a więc że jest jasne i zrozumiałe – postanowienie umowne, które obciąża konsumenta ryzykiem walutowym, sformułowane (jako warunek ogólny umowy przez stronę będącą przedsiębiorcą i nienegocjowane indywidualnie) na podstawie obowiązku informowania przewidzianego – siłą rzeczy w ogólny sposób – w ustawie, ale które nie wskazuje w sposób wyraźny, że wysokość rat, które mają być spłacane zgodnie z umową kredytu, może przewyższyć wysokość dochodów konsumenta stwierdzonych w ramach analizy zdolności płatniczej przez stronę będącą przedsiębiorcą, lub może wynieść o wiele większą [niż przewidywana] część takich dochodów, biorąc również pod uwagę, że właściwe przepisy krajowe przewidują szczegółowe wskazanie ryzyka na piśmie, a nie tylko zwykłe oświadczenie co do istnienia ryzyka i jego przypisanie, a ponadto że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził w pkt 74 wyroku w sprawie C-26/13, iż strona będąca przedsiębiorcą powinna nie tylko poinformować konsumenta o ryzyku, ale też dzięki tej informacji konsument powinien móc oszacować potencjalnie istotne dla niego konsekwencje ekonomiczne wynikające z ryzyka walutowego, którym został obciążony, a w rezultacie także całkowity koszt kredytu?